

Jan Decorte

Titus Andonderonikustmijnklote

BEBUQUIN

indenouwentijd.

de kwaai.

twas ine paleis in rome
mé zuilenenbome zhadde
van die rokskes aan mé hun
blote bene

letitiake. de jonges ook»

de kwaai.

alleman
en ze sprake
latijns ondereen
en soms
was het cirkus
en dan smete ze
de mensen naar de leeuwe

letitiake.

waarom

de kwaai.

om zop te peuzele en dan
zat iedereen tete terwijl de
leeuwe aan hun vel sleurde
en mé hun koppe draaide
intbloed twas griezelig

letitiake.

ik vinta ni
griezelig
ik kan daartege

de kwaai.

da zegt ge nu bot kind
wacht maar

letitiake.

als we wachten op de
spreeuwe duurt da
spellekenier nog eeuwe

de kwaai.

wa zegt ge nu

letitiake.

dadis e spleetwoord

de kwaai.

e spreekwoord wilt
ge zegge soms zout
ge beter
uw mondje houde splitje splee

letitiake.

ik heb soms
goesting
om in u te bijte

de kwaai.

omda ge mij graag zie

letitiake.

dakani want ge zij de
kwaaikoningin gij vuile
negerlieg en bedrieger gij wilt
mijvader kele
en nendolk in zijn hart steke
ik zie u wel gij duivel

de kwaai.

da moetge ni ^{ze}gge . *
ik zal drinke van zijn bloed
als ik wil

letitiake.

mugskes vliegskes wespkes
fijn waar zijn toch mijn
handjes klein

de kwaai.

ik zie u graag

letitiake.

ik zie u ook graag

de kwaai.

ik zie u graag graag

letitiake.

ik zie u

ook graag graag

de kwaai.

Geefduw lipkes eens
kusmondje lief
strontje

letitiake.

ge moet ni altijd zonvuil
dinge zeggen

vanden oorlogt.

titus.

hier staanik
titus andonderonikustmijnklote
de grote veldheer
kheb de gote verslage
de oost de west en de wisi
moet er nog zand zijn
ik heb zallemaal
doen kruipe voor
mijne sabel
kheb ze doen bloeie
en hun vrouw
verkracht
kheb hun kindere
op mijn speer
gespiest
mé hun klein
koppekes en zhebbe
geschreid dat den
hemel inviel kkan
godverdomme
zwemmeninun bloed
wazegtge

de kwaai.

wilt gede

keizer zijn

titus.

voor keizer
zijn ik toud
mijne kop is te
verweerd geeft
de kroon

aan de zoon
van denoude keizer
ik heb gesproke

de kwaai.

Zijde zeker vaderke

titus.

ik heb gezegd of hoorde
ni goe

de kwaai.

tsjop tsjop de kop eraf

titus.

ne kop afgekapt daar
kruipe de vliegenop ze
blinke

de kwaai.

en de gevangene

titus.

geeft de koningin
van de gote aan de
keizer dat zin bed
kruipe en de rest
pakt ze vast en mé
e groot mes kapt
hun armenaf en
hun bene en dan
hunne kop da ze
bloei op de grave
van ons dode hebt
get verstaan

de kwaai.

ja vaderke tsjop
tsjop

titus.

van mijn vijfentwintig
zone
zijn er eenentwintig dood
in den oorlogt en nog ene
diekeb doodgestoke omdat
hij in de weg ston er
moeten eind aan kome
dedju

letitiake.

isda waar

de kwaai.

wa

letitiake.

van die zone

de kwaai.

allemaal gekeeld

letitiake.

Amaai

de kwaai.

ge moet ni zo gezichtje
trekke daar worik bleek
van

letitiake.

tsjop tsjop

de kwaai.

ja tsjop tsjop de kop
eraf.
de negerlieger.

letitiake.

hoe komta

de kwaai.

wa

letitiake.

da ge zwart zij

de kwaai.

omdakne neger ben nen
echte zwartzak en ne
grote valserik ge zou
verschiete

letitiake.

tis precies plizant

de kwaai.

ik zijn gebore om
de mense te
treitere en te
koejonere ik weet
ni van stoppe
eiken dag
duizend kere tienduizend en
nog en nog

letitiake.

hebt ge dan gee spijt

de kwaai.

spijt dakni meer kan doen
kindjes stele om te

verdrinke ouw mense
intvuur steke koeien opesni
je vogeltjes tege de muur
smijte
kwiek kwiek ze kwinkelere
en dan ni meer of e lijk
uit de grond grave en het
voor iemand zijn deur zette
klop klop kiekeboe kzije tik

letitiake.

kzien u graag als ge zo
stout zij

de kwaai

kzien u ook
graag
en de kwaai koningin
tamora
mé haar schoon gat kzit
erin wip wip
doeduw beentjes ope

letitiake.

ist tege mij

de kwaai.

de kwaai.

gij zij te klein voor da
spelleke mij lief delleke

tbloeiend bos.

de kwaai.

luistert
ze ginge op jacht mé
iedereen in tbloeiend
bos

letitiake.

wadisda tbloeiend bos

de kwaai.

dadis een heel vieze
plaats
daar komt nooit de
zon
en alle bome zijn
zonder blare en bleek
en vuil alle beeste
sterreve en ligge te
rotte het stinkt naar
kak en de padde kwake
gelijk vermoord zellefs

de kabouters vallenom
van tlawaai

letitiake.

en daar ginge ze jage
da wast plan
van de
kwaaikonigin
die hatta
bekokstoofd tis
uw fout gat
maar mé de
keizer moete
trouwe

letitiake.

maar kzag zijn broer
veel liever schatje
koekezoeteke

de kwaai.

houdop méta gedoe de
liefde dadis niks das
voor de slappe zotte

letitiake.

wa wéte gij daarvan

de kwaai.

gaat ge nu zwijge
stomme kiek en
zebbenuw ventje

schatteke zoetkoekske
bij zijn arreme gepakt
en in ne grote put
gezwierd mé zijne kop
tegene paal hij bloeide
heel heel hard en mé ne
zak goud de schuld
gestoke op titus zijn
onnozel jong nu zijn ze
gevang

letitiake.

zegt ge danu ommij
te late wene

de kwaai.

maakt van uw
hart
ne steen
repelsteeltje
fijn hoerekeeltje
fijn hondje
lievekontje

letitiake.

negerlieger dikken
bedrieger vuil pannelap
vol koffiedrab
métand in dand.

titus.

waar zijn mijn zone

de kwaai.

zijt gongerust vaderke

titus.

ik zijn gee vaderke ik
zijn ne veldheer en
keb nog maar twee
zone

de kwaai.

ze zittenin tgevang
uw oogappelkes mé
boeienaam hun hande
en voete webbe zal
gemarteld mé
zweepkes en gloeiende
stukkenijzer twas
plizant

titus.

gadonder mijnogeweg
gij vuil zwart beest of
kspies u op mijne
sabel hoortget

de kwaai.

ze gaan ze
tusse vier paarde
hange
uw kanariepietjes en
ze dan uiteensleuren
op tplein ge kunt de

stukke nopgaan rape
subiet

titus.

wat heb ik tochedaan
aan god dadij mij zo
straft en verdriet doe
kzal naar de wolke
roepe dan antwoordtij
misschien of pijle
schiete naar denemel
mé briefkes aan dan
schrijftem
misschien trug

de kwaai.

dasgod ni
vaderke dasijn
wij fwiet fwiet
keb de grootste
piet

titus.

kan eve goe
spreke tegene
steen die zegt
niks trug
kzal u eens
opescheure
en inuw
ingewande
grabbele
todakuw hart
vind

kzuig et uit en
keet et op gij
negerlieger
krollekop

de kwaai.

de keizer eeft gezegd
alsem zijn hand afkapt
krijgtij
zijn zoontjes trug

titus.

dan kapik mijnand af
keb al tvuur van del
gezien en mijne kop
afgeschreid kan
mijnand misse keb nog
één om ze te drage

doeduw beentjestoe.

titus.

tis uitgekome ge zij ne
viezen bok ne
zwartschieter ne
schavuit uw spelleke gij
hoereloper uw
spellekenis uit

de kwaai.

zeg vaderke zijdegij goe
bij uw verstand ik weet
vaniks of nerges

titus.

de keizerin ge zijtterop
gekrope gelijk e paard
mé uw zwart machien
gebteterin gestoke gij
vuile vent

letitiake.

hij krooper altijd mee in
de boskes
kebbet gezien

de kwaai.

gij weet vaniks gij
stommerik pastmaarop
of kbijt uw keel over
slap voddeke
hoetjesnoetjepoetje mé
uw dood konijneventje

titus.

houteru buitegij en nu
isteruit gekrope
ne kleinen dikkop
vanekind zo zwartalst
roet in uw bloed zo
zwart alstgat ine kachel
enkebbet opgepakt
en in de lucht gesmete
en toendat viel gespiest

op mijne sabel en
kebber
gelijk de werkvrouw
mee over de vloer
geveegd mé uw
koolzwart borelinkske
dadeel tpaleis rood zag
en drupte van zijn bloed
tisdood uw hoerekind

de kwaai.

gij hebt geen hart ge
verdientet dawu
helemaal opete
en van den bodem doen
verdwijne gij zijte
slecht voor de wereld ik
zal u vermorzele en
mette grond gelijk
make gij titus van mijn
klote

letitiake.

als gen vlieg platsla
die heeft ook e moeder
en ne vader dan zijdook
ne moordenaar

titus.

houteru buite gij
en pastop
voor die neger
dattemu
ookni pakt
mé zijn spitsroede
vuile zwartzak

de kwaai.

als ge mé bloet smijt
gadet in uw oge krijge
ik eet u op ventje mé e
mes velthereke patat

titus andonderonikustmijnklote de man die
altijdafsieofsagofsou.

de kwaai.

nu gatem helemaal zot worre wacht

letitiake.

wa wiltge bedoele kversta u ni

de kwaai.

zietge

kebbetu gezegd hoortem
jammerenen klage de voddevent

letitiake.

iseriet gebeurt
waddiser
wadistméhem

de kwaai.

kurieus neuzeke zwijgdefkes dan kaniket
verteile enaan uw neu mette snottebelle

letitiake.

kéb geen snottebelle

de kwaai.

jawel prutske dutske
hier sie tidewidewit
mezot kompaske

letitiake.

allé verteltnu
zotterik
negerliegerke

de kwaai.

die twee jong van de
kwaaikonigin die
bruutzakke vanaar
mé hun bloemkoolore
die hadde zijn dochter
vaném van titusdus
meegenome en bijaar
arreme gepakt
naar tbloeiend bos op
die plaats van dood en
bloed waarare vent ook
lag
mé e gat in zijne kop

letitiake.

scheiduit mé
vertelle ik
wordaar zoheet

van ikdraai al
elemaal

de kwaai.

uw oorkes zulle nog
tuite wacht eneerst
maakte ze ruzie
vooraar wie da ze ging
hebbe en toen zeieze
van e gesnede brood
kan alleman nen
boteram ete en ze
paktenaar bijaar kut
en ze deën et mé aar

letitiake.

wa deëze

de kwaai.

den dans van de
beeste
wipperkewip allé ze
deënet en toen zei
denene
als zons verraat
en denandere of alset
opschrijft en ze paktene
mes en aar twee handjes
knip knip knip en haar
tongeske knip knip en ze
stontaar te bloeien en te
slon en te wene enalles

liep uitaar en zelfs de
vogeltjes
viele vanunnen tak

letitiake.

amaai dasijn nogal
beenouwers

de kwaai.

en ze lachtenaaruit en
denene zei schrijftmaar
mé u stompkes en
denandere spreekt maar
mé uw bloeientgat en ze
ginge weg en ze stontaar
pateekes mensevlees

de kwaai.

en wadook plizant was
dadij en zijn broer
ellek ne kop pakte
van de zoontjes en toen
zeiem aan zijn
dochterke hier
steekt mijnand in uwe
mond om te drage

letitiake.

vies ventje
negervarkske
zwijgt

titus.

kzijnelemaal
zot geworre
van de pijn

de kwaai.

ocharme vaderke zo
verdriet wanu

titus.

ik zijnier
trug

de kwaai.

da ziek mij
rinkelbelleke wa gaat
ge doen

titus.

ieteel erg zo erreg
daker zelf ni naar kan
zien zo erreg
dattenemel opescheurt
en datte grond
vuurspuwt en schete
laat van rokende
wolleke
kep zuitgenodigt om te
komenete

de kwaai.

wieda

letitiake.

ja wieda papiekedoe

titus.

ik zijnuw vaderni
scharminkel
houteru buite

de kwaai.

gaatget nu zegge
ik staan al nat
van de
kurieuzecheit

titus.

gij vuilaard hier
dadis uw straf ik
steek erin kkapet
eraf keb genome
aar twee zone en
kebbun vlees eraf
gesneeë en hun
knoke gemaald
en kebbber pap
van gemaakt en
mé hun bloed
paté
pateekes mensevlees
en kebbunne kop
genome enunne
schedel en daarebiket
in gebakke het kiste
en tkrolde etstonk
enetbrulde enkebbet
klaargezet
en nu gaankete

letitiake.

amaai
dadisier
nogaliet
ahjakzijnogietvergete.

titus.

ahjakzijnogietvergete
daze moet
kotse vanaar
eigekindere
totase sterft
die kwaai
koningiteit
dadisier
een wildenis
vol tijgers

5.3.93